

Sygn. akt III RC 138/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 grudnia 2020 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący sędzia Piotr Kawecki

Protokolant sekr. sądowy Anna Sosnowska

po rozpoznaniu w dniu 3 grudnia 2020 r. w Toruniu

sprawy z powództwa: małoletniego B. M. działającego przez matkę E. M.

przeciwko: D. M.

o podwyższenie alimentów

I. zasądza od pozwanego D. M. alimenty na rzecz małoletniego B. M. w miejsce ustalonych w kwocie po 450 zł miesięcznie na mocy ugody z dnia 28 marca 2019r. w sprawie III RC 105/19 Sądu Rejonowego w Toruniu, w kwocie obecnie po 600 zł (sześćset złotych) miesięcznie, poczynając od dnia 25.02.2020r., płatne z góry do dnia 10-go każdego miesiąca, do rąk matki małoletniego E. M., z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w płatności którejkolwiek z rat,

II. zasądza od pozwanego D. M. na rzecz małoletniego B. M. kwotę 900 zł (dziewięćset złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu,

III. kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa – Sąd Rejonowy w Toruniu;

IV. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 138/20

UZASADNIENIE

E. M. działając w imieniu małoletniego B. M. w dniu 25 lutego 2020r. wniosła pozew przeciwko D. M. domagając się podwyższenia alimentów na rzecz mał. B. M. z kwoty 450 zł miesięcznie do kwoty po 600 zł miesięcznie oraz wniosła o zasądzenie od pozwanego na rzecz małoletniego powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych. E. M. wskazała, że od czasu ostatniego uregulowania alimentów ugodą z dnia 28.03.2018r. wzrosły usprawiedliwione potrzeby małoletniego i wynoszą obecnie ok. 1.375 zł miesięcznie. Matka małoletniego (...) urodziła córkę L. M., której miesięczny koszt utrzymania wynosi ok. 1.100 zł. E. M. wskazała, że obecnie jest osobą bezrobotną, od października 2019r. otrzymuje świadczenie pielęgnacyjne na córkę w wysokości 1.000 zł miesięcznie, a od listopada 2019r. otrzymuje zasiłek rodzinny na córkę w kwocie 95 zł miesięcznie oraz na syna B. w kwocie 124 zł. Małoletni z matką zamieszkują razem z babcią w szeregowym domku jednorodzinny. Matka małoletniego przeznacza ok. 300 zł miesięcznie na wydatki związane z domem. Zdaniem E. M. zmianie uległa również sytuacja majątkowa i zarobkowa pozwanego, który pracuje obecnie jako pracownik budowlany, często w nadgodzinach, co pewien czas wyjeżdża na do pracy poza granice Polski, jest właścicielem dwóch samochodów, ponadto poza małoletnim powodem nie ma innych osób na utrzymaniu. Zdaniem strony powodowej D. M. nie ponosi wysokich kosztów własnego utrzymania - zamieszkuje w pomieszczeniu gospodarczym swoich rodziców, nie opłaca czynszu, nie ponosi kosztów związanych z zużyciem wody i drewna na opał. (k. 3-7 akt)

Pozwany D. M. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości wskazując iż od czasu ostatniego rozstrzygnięcia w przedmiocie alimentów nie nastąpiła zmiana stosunków skutkująca koniecznością aktualizacji wysokości orzeczonych alimentów. Zdaniem D. M. żądanie podwyższenia alimentów do kwoty 600 zł jest żądaniem nieuzasadnionym i wygórowanym, nie uwzględnia przy tym możliwości zarobkowych pozwanego i pozostaje w oderwaniu od usprawiedliwionych potrzeb małoletniego oraz nie uwzględnia, iż pozwany łoży bezpośrednio na rzecz małoletniego zarówno w naturze jak i w pieniądzu. Pozwany zaprzeczył jakoby od dnia ostatniego rozstrzygnięcia w przedmiocie alimentów miał wyjeżdżać za granicę, zaprzeczył by posiadał dwa samochody i nie ponosił żadnych kosztów związanych z zapewnieniem sobie warunków mieszkaniowych, zaprzeczył także, by koszty utrzymania małoletniego wynosiły 1375 zł w ujęciu miesięcznym. D. M. wskazał, że oprócz terminowo uiszczanych alimentów świadczy bezpośrednio oraz w naturze na rzecz małoletniego m.in. podczas kontaktów z synem każdorazowo wypłaca małoletniemu tzw. kieszonkowe w kwocie ok. 50 zł, ponadto kupuje małoletniemu niezbędne ubrania, zabawki, finansuje bilety do kina i inne rozrywki – na co przeznaczają ok. 100 zł miesięcznie. D. M. wskazał, że w 2019r. pracował w ramach stażu z (...) ze stypendium wynoszącym 1.021 zł, od września 2019r. pracuje na podstawie umowy o pracę w firmie budowlanej jako murarz, z minimalnym wynagrodzeniem. W okresie ostatnich 6 miesięcy otrzymywał miesięczne wynagrodzenie w wysokości 1.673,78 zł, od stycznia 2020r. otrzymuje je w kwocie 1.920,62 zł. Pozwany wskazał, że w 2019r. osiągnął łączny dochód niespełna 14.000 zł. D. M. wskazał, że prowadzi samodzielne gospodarstwo domowe, żyje bardzo skromnie, zaadaptował budynek gospodarczy przy domu rodziców na lokal mieszkalny, stara się dobudować jedno pomieszczenie na potrzeby małoletniego powoda, na co zaciągnął zobowiązanie u pracodawcy na kwotę 4.000 zł. Zdaniem pozwanego, jego stałe miesięczne wydatki wynoszą 1863 zł. Pozwany wskazał, że zwraca rodzicom część kosztów wynikających z opłat podatku od nieruchomości oraz za wodę - raz do roku w kwocie 400 zł, że posiada jeden samochód, a ostatni raz za granicę pracował przez 4 tygodnie w 2016r. Zdaniem D. M. uzyskiwane przez powoda dochody praktycznie bilansują się z koniecznymi miesięcznymi wydatkami. Pozwany wskazał, że niesłusznie toczy się przeciwko niemu postępowanie egzekucyjne o sygn. KMP 41/19, które wszczęła matka małoletniego, a które naraża go na dodatkowe koszty. Pozwany nie miał jednak nigdy zaległości alimentacyjnych względem powoda, co potwierdził Sąd Rejonowy w Toruniu wyrokiem z dnia 23.01.2020r. (k. 53-59 akt).

Sąd ustalił co następuje

Mał. B. M. ur. (...) jest dzieckiem pochodzącym ze związku nieformalnego E. M. i D. M..

/dowód: kserokopia odpisu zupełnego aktu urodzenia – k. 10/

Rodzice małoletniego B. M. w dniu 23 marca 2019r. zawarli ugodę na mocy której D. M. zobowiązał się do płacenia alimentów na rzecz małoletniego B. w kwocie po 450 zł miesięcznie, począwszy od dnia 1 kwietnia 2019r.

/dowód: ugoda -akta sprawy III RC 105/19 SR w Toruniu – k. 18/

Wówczas mał. B. miał niespełna (...) lat. Nie uczęszczał do przedszkola, zajmowała się nim matka E. M.. Nie przyjmował na stałe żadnych leków.

E. M. wówczas pracowała jako doradca finansowy z wynagrodzeniem ok. 2.800 zł netto miesięcznie; nie otrzymywała żadnych dodatkowych świadczeń dla syna. Wynajmowała mieszkanie z małoletnim oraz partnerem, który pracował. Koszty mieszkania wynosiły 1.200 zł plus prąd, internet, telewizja. Na paliwo E. M. przeznaczają ok. 600-700 zł.

Pozwany wówczas był na stażu z urzędu pracy, otrzymywał stypendium w kwocie 1.017,40 zł netto miesięcznie. Zamierzał zatrudnić się w (...). Mieszkał z rodzicami, którym przekazywał ok. 100 zł. Ponadto płacił 240 zł za telewizję, internet, telefon.

Od grudnia 2018r. pozwany przekazywał 300 zł miesięcznie na rzecz małoletniego.

dowód: zaświadczenie o zarobkach E. M. – k. 5 akt III RC 105/19 SR w Toruniu,

decyzja Starosty (...) – k. 17 akt III RC 105/19 SR w Toruniu

informacyjne wysłuchanie E. M. – k 19-19v akt III RC 105/19 SR w Toruniu

informacyjne wysłuchanie D. M. – k 19v akt III RC 105/19 SR w Toruniu

Przeciwko pozwanemu D. M. toczyło się postępowanie egzekucyjne prowadzone przez Komornika Sądowego o sygn. KMP 41/19, które wszczęła matka małoletniego powoda. Pozwany natomiast nigdy nie posiadał zaległości alimentacyjnych względem małoletniego powoda, co potwierdził Sąd Rejonowy w Toruniu w wyroku z dnia 23 stycznia 2020r. o sygn. III RC 642/19, dotyczącym pozbawienia wykonalności ugody alimentacyjnej. Wszczęcie egzekucji komorniczej narażało pozwanego na dodatkowe koszty, niemniej końcowo pozwany uzyskał zwrot ściągniętej opłaty egzekucyjnej.

/dowód: akta III RC 642/19 SR w Toruniu – k. 52

postanowienie z dnia 27.07.2020r. w sprawie I Co 403/20 – k. 155 akt

zeznania E. M. – k. 167v-169v/

zeznania D. M. – k. 169v-170v

zaświadczenie o dokonanych wpłatach – k. 159-160,

odpowiedź na skargę dłużnika – k. 161-163/

Obecnie małoletni B. M. ma (...) lat, uczęszcza do (...) klasy Szkoły Podstawowej. Matka małoletniego przeznaczała ok. 700 zł miesięcznie na wyżywienie syna, w tym niecałe 100 zł na wykupienie obiadów w szkole – w czasie, gdy nie było jeszcze nauczania zdalnego. W okresie od września 2019r. do marca 2020r. wykupienie obiadów w szkole kosztowało łącznie 547,30 zł. W związku z koniecznością nauki zdalnej małoletni korzystać musiał z laptopa, użyczyła mu go jego babcia, jednakże za odpłatnością 170 zł miesięcznie. W grudniu 2020r. i styczniu 2021 matka małoletniego zobowiązana będzie zapłacić tylko za połowę miesiąca. Małoletni jest dzieckiem zasadniczo zdrowym, choruje jednak okresowo, średnio około 6 razy w roku, zazwyczaj na zapalenie górnych dróg oddechowych. Lekarstwa – antybiotyki, probiotyki, suplementy diety kosztują wówczas ok. 100 zł. Małoletni posiada telefon, którego koszt wynosi 50 zł miesięcznie. Wcześniej telefon zakupił mu pozwany i doładowywał go kwotą 30 zł miesięcznie, obecnie telefon zakupiła małoletniemu powodowi E. M. (poprzedni zepsuł się), ona również doładowuje telefon syna kwotą ok. 50 zł miesięcznie, spona zakup aparatu telefonicznego po 30 zł miesięcznie.

Pod koniec sierpnia 2020r. pozwany chciał dołożyć się do zakupu wyprawki szkolnej dla małoletniego, ale matka dziecka zakupiła ją z wyprzedzeniem, wydając na powyższe 150 zł. E. M. uzyskała kwotę 300 zł na wykup wyprawki szkolnej.

Na miesięczne koszty utrzymania małoletniego B. M. składają się opłaty za:

- 1) wyżywienie – ok. 700 zł (w tym obiady w szkole),
- 2) odzież i obuwie – ok. 100 zł,
- 3) telefon – 50 zł abonament i 30 zł rata za telefon
- 4) środki higieniczne, kosmetyki, środki czystości – 35 zł,
- 5) art. szkolne, książki – 42 zł (ok. 500 zł rocznie)
- 6) lekarstwa, wizyty lekarskie – ok. 50 zł (choroba ok. 6 razy w roku, lekarstwa każdorazowo po ok. 100 zł)

- 7) prąd – ok. 66-83 zł, (200 – 250 zł miesięcznie : 3 osoby zamieszkujące w mieszkaniu)
- 8) wodę – ok.17 zł,
- 9) odpady komunalne – 21 zł,
- 10) bilety na przejazdy komunikacją miejską/podmiejską – 65 zł,
- 11) wydatki związane ze szkołą (składka klasowa – 10 zł, rada rodziców – 30 zł, wycieczki szkolne, Mikołajki, kino, trampoliny) – ok. 50 zł,
- 12) rozrywkę/ kulturę (kino, wyjazdy wakacyjne, wycieczki) – 50 zł,
- 13) możliwość korzystania z komputera od babci – 170 zł

Łączny miesięczny koszt zaspokajania usprawiedliwionych potrzeb małoletniego powoda wynosi ok. 1446-1463 zł.

E. M. od sierpnia 2020r. mieszka z synem i córką w wynajmowanym mieszkaniu, w C., składającym się z 2 pokoi, łazienki i kuchni. Koszt wynajmu wynosi 700 zł miesięcznie, opłaty za eksploatację tego mieszkania wynoszą miesięcznie: odpady komunalne – 21 zł od osoby, prąd 200-250 zł, woda ok. 50 zł miesięcznie. Wynajmujący pobrał kaucję od E. M. w kwocie 1000 zł.

E. M. obecnie nie pracuje, zajmuje się wychowaniem drugiego dziecka, urodzonego (...). Jest współwłaścicielką części domu, który odziedziczyła po ojcu. Ojciec zostawił po sobie 3 ha ziemi łącznie z domem. Nie została wniesiona sprawa do sądu o stwierdzenie nabycia spadku czy dział spadku, albowiem nie udało się rodzinie odnaleźć części spadkobierców.

Przeciwko E. M. toczy się postępowanie egzekucyjne, wysokość miesięcznej spłaty to 526 zł. W trakcie trwania związku z pozwanym kobieta wzięła kredyt na ponad 8 tys. zł. E. M. zmuszona jest czasami pożyczać pieniądze na zakupy od matki. Na czynsz pożyczyła od znajomego. Znajomy przekazał jej kwotę w wysokości 4.000 zł, następnie 2.500 zł. Posiada samochód o wartości ok. 1.000 zł za który płaci ubezpieczenie w wysokości 1.200 zł rocznie. Na paliwo przeznacza ok. 200 zł. Wzięła kredyt na remont łazienki w wysokości 1.642 zł.

Biologiczny ojciec małoletniej córki E. M.– L., nie uznał dziecka. Po opuszczeniu Zakładu Karnego w sierpniu 2020r. przebywa w Niemczech.

E. M. pobiera alimenty na syna w kwocie po 450 zł miesięcznie, kwotę 412 zł z tytułu rodzinnego i samotnie wychowującej matki oraz świadczenie 500+ na każde z dzieci. Kwotę pobieraną z świadczenia 500+ przeznacza na zakup odzieży dzieciom, wyjścia z dziećmi, wakacje. W okresie od 9.10.2019r. do 6.10.2020r. E. M. otrzymywała świadczenie rodzicielskie – z racji narodzin córki – w kwocie 1.000 zł miesięcznie.

/dowód: faktury i paragony – k. 12-21, 37-39, 126-127, 129, 130, 147, 148

odpis aktu urodzenia L. M. – k. 22

zaświadczenie o kosztach wyżywienia w szkole – k. 40

zaświadczenie o kosztach wycieczek szkolnych i składek – k. 41

paragony za bilety – k. 46,

decyzja Wójta Gminy O. – k. 23-26

wezwanie do zapłaty – k. 49

pozew o zapłatę k. 50

zawiadomienie o wszczęciu egzekucji k. 51

umowa najmu lokalu mieszkalnego – k. 128,

piśmo pełnomocnika pozwanego w sprawie zakupu wyprawki – k. 164-165

zeznania E. M. – k. 118-119, 167v-169v/

Pozwany D. M. ma ukończone (...) lat, ma wykształcenie gimnazjalne. Od września 2019r. pracuje w firmie budowlanej jako murarz na podstawie umowy o pracę z wynagrodzeniem 1.920,62 zł netto miesięcznie. Pozwany w 2019r. osiągnął łączny dochód niespełna 14.000 zł. D. M. poza małoletnim powodem nie posiada innych dzieci. Pozwany prowadzi samodzielnie gospodarstwo domowe, zaadoptował budynek gospodarczy przy domu rodziców na lokal mieszkalny, składający się z jednego pokoju, kuchni i łazienki. W pokoju tym pozwany urządził małoletniemu B. jego kąpiel. Aktualnie pozwany dokonuje dalszych prac adaptacyjnych, stara się o dodatkowy pokój dla syna. W tym celu porozumiał się z pracodawcą, który zakupił dla niego materiały budowlane za kwotę ponad 4.000 zł, pozwany zaś „odpracowuje” zwrot tych materiałów, a staraniem własnym wykonuje prace budowlane. Zakupił grzejnik do pokoju małoletniego. Małoletni ma u ojca własne biurko z łóżkiem piętrowym, a także dostęp do internetu. Pozwany pomaga rodzicom, opiekuje się nimi, wyrabia drewno w lesie, aby obniżyć koszty jego nabycia. Drewno na opał, dla siebie i rodziców, w skali roku kosztuje pozwanego 700-800 zł, płaci 100 zł miesięcznie za prąd, 25 zł miesięcznie za wywóz śmieci. Dokłada się rodzicom do podatku od nieruchomości, który obciąża jego ojca – S. M. w kwocie 569 zł rocznie.

Pozwany posiada tylko jeden, (...) letni samochód marki V. (...), którym dojeżdża do pracy. Obecnie samochód ten jest zepsuty, stoi nieużywany. Składka roczna OC tego pojazdu kosztuje rocznie 994 zł (83 zł miesięcznie) Okazjonalnie korzysta pozwany, na zasadzie użyczenia, z samochodu M., który ma (...) lat i należy do siostry pozwanego – wówczas, gdy (...) ulega awariom. Ubezpieczenie tego auta również opłaca pozwany, kosztuje ono 670 zł rocznie. Na wyżywienie pozwany przeznaczą ok. 400 zł miesięcznie, na higienę ok. 50-100 zł miesięcznie, na odzież 50 zł miesięcznie. Za paliwo płaci 200 zł, za telewizję i internet 120 zł miesięcznie. Korzysta z butli gazowej, za którą płaci ok. 50 zł, starcza ona na dwa miesiące użytkowania gazu.

Pozwany widuje się z synem w co drugi weekend. Obecnie toczy się postępowanie o ustalenie kontaktów pozwanego z synem, obecnie kontakty realizowane są w ramach zabezpieczenia roszczenia. D. M. zabiera małoletniego do kina, aquaparku, podczas wizyt syna kupuje mu niezbędną odzież (spodnie, koszule, buty, kurtki) oraz zabawki wydając na powyższe ok. 100 zł miesięcznie. Pozwany kupił synowi m.in. tablet za ok. 400 zł, Xboxa za 250 zł, telefon i słuchawki za 361,99 zł. W skali miesiąca daje małoletniemu lub wrzuca do skarbonki małoletniego ok. 50 zł. W listopadzie 2020r. wygasła umowa jaką niegdyś zawarł pozwany na świadczenie usług telefonicznych i zakup aparatów telefonicznych dla siebie i E. M., niemniej podpisał D. M. nową umowę na zakup telefonu i świadczenie usług telefonicznych dla siebie i syna, której miesięczny koszt wynosi ponownie 200 zł miesięcznie. Pozwany zapisał się do szkoły dla dorosłych - Centrum (...), by podnieść swoje kwalifikacje, dodatkowo stara się uzyskać prawo jazdy kat.(...)

/dowód: umowa o pracę – k. 60,

lista płac – k. 61-66, 149-150

PIT- za rok 2019 – k. 67-69,

dokumentacja zdjęciowa – k. 71-73,

potwierdzenia wpłat – k. 74-75,77,91, 166

korrespondencja z komornikiem – k. 78-82,

dowód rejestracyjny pojazdu – k. 88,
polisa OC , dowód wpłaty rat ubezpieczenia – k. 89,90;
oświadczenie z firmy (...) – k. 93
paragony – k. 84-87, 151-154
decyzja w sprawie podatku od nieruchomości – k. 92
zeznania D. M. – k. 119-119v, 169v-170v/

Sąd zważył co następuje

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie zeznań stron procesu, które uznano za wiarygodne, gdyż były spójne, logiczne i znalazły potwierdzenie, w odpowiednim zakresie, w stosownych dokumentach urzędowych i prywatnych, których domniemanie autentyczności wynikające z art. 245 kodeksu postępowania cywilnego – a w odniesieniu do dokumentów urzędowych również zgodności z prawdą tego co zostało w nich zaświadczone, wynikające z art. 244 kpc – nie zostały podważone.

Zgodnie z art. 230 kpc uznano za bezsporne okoliczności faktyczne zawarte w pozwie, pismach procesowych złożonych w sprawie, którym strona przeciwna nie zaprzeczyła, gdyż nie budziły wątpliwości co do zgodności z prawdziwym stanem rzeczy i znalazły, w odpowiednim zakresie, potwierdzenie w pozostałym materiale procesowym.

W myśl art. 138 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego.

W przypadku powództwa o podwyższenie alimentów przez „zmianę stosunków” rozumieć należy zmianę przesłanek wymienionych w art. 133 § 1 i art. 135 kro określających wysokość alimentów, tj. istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb osoby uprawnionej do alimentów lub istotne zwiększenie się możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji.

Zgodnie z powołanymi przepisami art. 133 § 1 i art. 135 kro kwota alimentów należnych dziecku, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie a nie posiada majątku przynoszącego dochód, zależy od usprawiedliwionych potrzeb dziecka oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości każdego z ich rodziców, albowiem obowiązek alimentacyjny spoczywa w odpowiednich częściach na obojgu rodzicach, stosownie do ich aktualnych możliwości finansowych.

Oznacza to, że również pozwany powinien ponosić odpowiednią część wszystkich wydatków związanych z utrzymaniem małoletniego syna w postaci: zakupu żywienia, ubioru, leków, części opłat mieszkaniowych za mieszkanie w którym przebywa oraz innych wydatków niezbędnych do jego prawidłowego rozwoju i wychowania.

Analiza materiału procesowego zgromadzonego w niniejszej sprawie prowadzi do wniosku, że pozwany tytułem alimentów dla mał. B. M. powinien płacić po 600 zł miesięcznie. Wbrew stanowisku pozwanego – od czasu ostatniego rozstrzygnięcia w przedmiocie alimentów nastąpiła zmiana stosunków skutkująca koniecznością aktualizacji wysokości orzeczonych alimentów, zaś żądanie podwyższenia alimentów do kwoty 600 zł nie było żądaniem nieuzasadnionym i wygórowanym. W ocenie Sądu, wbrew stanowisku pozwanego, strona powodowa wykazała większość kosztów zaspokajania usprawiedliwionych potrzeb małoletniego powoda, przy czym zwrócić należy uwagę, że nie są one nadmiernie rozbudowane, dotyczą raczej podstawowych sfer życia związanych z zapewnieniem małoletniemu warunków mieszkaniowych, ochrony zdrowia, edukacji, rozwoju osobistego. W ocenie Sądu wskazywane przez matkę małoletniego powoda koszty jego żywienia nie są niskie, jednakże biorąc pod uwagę wiek małoletniego, konieczność zapewnienia mu odpowiedniej diety, ceny żywności, wydatki w okolicach tej kwoty mogą być rzeczywiście ponoszone. Fakt, że pozwany potrafi się wyżywić za kwotę 400 zł nie czyni tego składnika kosztów utrzymania małoletniego powoda, w tej wysokości, niezasadnym. Znamiennym jest przy tym fakt, iż D. M.

nie potrafił sam oszacować kosztów wyżywienia syna w dniach, gdy małoletni przebywa u niego. W ocenie Sądu strona powodowa wykazała dołączonymi rachunkami za wykup lekarstw, że małoletni powód pomimo, iż jest dzieckiem nie chorującym na jakieś przewlekłe schorzenia, to jednak okresowo choruje, co z kolei czyni koniecznym pójście do lekarza i wykup lekarstw.

W ocenie Sądu w zakresie możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego znajduje się płacenie alimentów w wysokości po 600 zł miesięcznie, albowiem jego dochody – pomimo, iż są w granicach minimalnego wynagrodzenia za pracę, są obecnie zdecydowanie wyższe niż w momencie ostatniego ustalania wysokości alimentów (wzrosły o ok. 900 zł). Pozwany nie ma innych osób na swoim utrzymaniu, małoletni powód rozpoczął zaś nowy etap życia związany z rozpoczęciem edukacji szkolnej. Zmiana stosunków skutkująca koniecznością aktualizacji wysokości orzeczonych alimentów zaszła także po stronie matki małoletniego powoda, która na utrzymaniu ma obecnie także małoletnią swą córkę i która z uwagi na konieczność samotnego wychowywania dzieci nie może powrócić do dotychczasowego zatrudnienia.

Odnośnie usprawiedliwionych potrzeb małoletniego należy mieć na względzie, że małoletni powód dorasta, rozpoczął naukę w szkole i tym samym – biorąc pod uwagę choćby zasady doświadczenia życiowego – zwiększyły się jego usprawiedliwione potrzeby, jak również wzrósł koszt zaspokajania tych potrzeb. Sąd miał również na względzie, że pozwany ma w co drugi weekend kontakt z powodem i w tym czasie to on ponosi koszty jego utrzymania, czyni starania o jego wychowanie, nie zmienia to jednak faktu, iż małoletni B. M. na co dzień zamieszkuje z matką E. M. i czyni ona o wiele większe od pozwanego, osobiste starania o utrzymanie i wychowanie dziecka, spełniając także w ten sposób swój obowiązek alimentacyjny wobec małoletniego. Sąd miał na względzie również fakt, iż pozwany poza alimentacją małoletniego kupuje mu odzież, zabawki, daje kieszonkowe. Okoliczność, że w co drugi weekend małoletni powód przebywa u ojca, że pozwany dokonuje zakupów odzieżowych, chodzi z małoletnim do kina, na basen, kupuje mu drogie prezenty nie zwalnia pozwanego z obowiązku realnego partycypowania w stałych kosztach codziennego utrzymania i wychowania małoletniego powoda. To E. M. dba o zaspokojenie większości potrzeb dziecka, tym samym musi wiedzieć jakim budżetem może dysponować, by mieć pokrycie wydatków związanych z zaspokajaniem usprawiedliwionych potrzeb małoletniego powoda. W sytuacji, gdy E. M. nie stać na zaspokajanie podstawowych, egzystencjalnych potrzeb małoletniego, traci na znaczeniu argument, iż pozwany chciałby zachować część środków na sprawianie małoletniemu atrakcyjnych dla niego, i pomimo nabywania w atrakcyjnych cenach, to jednak kosztownych prezentów takich jak tablet, smartfon, X-box. Na względzie należało mieć także fakt, iż pozwany nie będąc zobowiązany do tego, dokłada się swoim rodzicom do opłaty podatku za nieruchomości, zakupuje dla nich opał, że ma na utrzymaniu i dokonuje opłat OC za swój nieużytkowany samochód, że opłaca ubezpieczenie pojazdu M. nie będącego jego własnością, że zawarł umowę o świadczenie usług telefonicznych i zakup telefonów zobowiązując się do płacenia rachunku w kwocie 200 zł miesięcznie. Poczynienie oszczędności w którymkolwiek z tych obszarów pozwoli pozwanemu na większą partycypację w kosztach zaspokajania usprawiedliwionych potrzeb małoletniego powoda. Zdaniem Sądu, także możliwości zarobkowe pozwanego nie ograniczają się wyłącznie do uzyskiwania najniższego wynagrodzenia za pracę. Już na etapie pierwszej sprawy o alimenty, w marcu 2019r., pozwany zapowiadał, że będzie starał się o pracę w charakterze (...), w toku niniejszej sprawy pozwany wskazał, że zapisał się do szkoły dla dorosłych - Centrum (...), by podnieść swoje kwalifikacje (k. 119 in fine – okoliczność bezsporna), że stara się uzyskać prawo jazdy kat. (...) (k. 170 akt – okoliczność bezsporna), powyższe wskazuje, że sam pozwany dostrzega najwidoczniej, iż jego możliwości zarobkowe – są i przy poczynieniu odpowiednich starań mogą być zdecydowanie wyższe.

Najprawdopodobniej E. M. mogłaby także poczynić oszczędności w wydatkach na małoletniego, w szczególności za wyżywienie (ograniczając wydatki do kwoty ok. 600 zł miesięcznie) i możliwość korzystania z komputera użyczonego przez babcię (korzystając być może z oferty szkół na wypożyczenie komputera), niemniej zmniejszenie wydatków w tym zakresie spowodowałoby, iż miesięczny koszt zaspokajania potrzeb małoletniego zmalałby o ok. 270 zł, co w sumie i tak nie rzutowałoby na rozstrzygnięcie Sądu.

Mając powyższe na uwadze na podstawie art. 138 kro orzeczono jak w punkcie I sentencji.

O kosztach procesu orzeczono na mocy art. 98 kpc zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy.

Kosztami sądowymi został obciążony Skarb Państwa – Sąd Rejonowy w Toruniu.

Rygor natychmiastowej wykonalności nadano wyrokowi z urzędu w trybie art. 333 § 1 pkt 1 kpc.